

Моитѣ овце слушатъ моя гласъ,

„Моитѣ овце слушатъ моя гласъ,
и азъ ги познавамъ, и тѣ идеатъ
следъ мене“.

„Моитѣ овце слушатъ моя гласъ“. Какво искалъ да каже Христосъ съ тѣзи думи? Какво могатъ да придобиятъ овцетѣ, които слушатъ гласа на своя пастирь? Чрезъ този стихъ се изнася единъ обикновенъ фактъ въ живота, а именно, че овцетѣ слушатъ гласа на своитѣ пастири. Интимната страна на тѣхното послушание се заключава въ обстоятелството, че пастирътъ ще покаже на овцетѣ, кжде има хубави пасбища, кжде има чиста вода. Какво заключение може да се извади отъ факта, че овцетѣ слушатъ гласа на своя пастирь. Отъ този стихъ може да се извади заключението, че нѣкои хора разбиратъ живота така просто, така елементарно, както овцетѣ разбиратъ своя пастирь и слушатъ неговия гласъ.

Следователно, обикновенитѣ хора иматъ обикновено разбирање за живота, както овцетѣ разбиратъ своя пастирь. Обаче, когато хората излѣзатъ надъ обикновенитѣ разбирања, когато се издигнатъ надъ обикновената мисль, разбирањията имъ за живота сж вече по-високи, необикновени. Такъвъ човѣкъ е излѣзълъ отъ своето животинско състояние. Нѣкога, въ далечното минало, човѣкъ е билъ въ положението на овца, съ руно на гърба си. Нѣкои отричатъ този фактъ, а други го подържатъ, но и единтѣ, и другитѣ иматъ причини да твърдятъ, или да го отричатъ. За човѣка е важно, че отъ опитността си, която е придобилъ, когато е билъ въ положението на овца и слушалъ гласа на своя пастирь, той е извлѣкълъ ценни придобивки, отъ които се ползува днесъ като човѣкъ. Нѣкои отричатъ придобивкитѣ отъ положението си като овца, но фактътъ е на лице. Всички ценности, които човѣкъ носи съ себе си, се дължатъ на миналитѣ опитности, на миналитѣ състояния, презъ които той нѣкога е минавалъ. Какво е придобила почвата, върху която въ продължение на хиляди години сж падали листа отъ дър-